Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

Introduction
This discourse presents a profound mystical treatment of the phrase "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי", delivered by **Rabbi Shmuel of Lubavitch**, also known as the **Rebbe Maharash** (1834–1882), the fourth Rebbe of Chabad. A son of the Tzemach Tzedek and teacher of the Rebbe Rashab, he was known for his approach of *L'chatchila Ariber*—rising over obstacles from the outset rather than working around them. In this teaching, he weaves together Zoharic sources, Kabbalistic structures, and the dynamics of prayer and Divine compassion, to explore how invoking Divine mercy through *Amein Yehei Shmei Rabbah* and mitzvot draws energy from the highest source: the level of **Arich Anpin (Kesser)**. The discourse builds a multilayered view of inner and surrounding soul-lights, garments, and mystical causes of judgment and its sweetening.

(א)	
And now, may the power of Ado-nai be magnified, as You have spoken, saying. And our Sages of blessed memory said (Shabbat 89a): R. Elazar said—in the moment when Moshe ascended to the heights, he found the Holy One, blessed be He, sitting and tying crowns to the letters. Moshe said to Him, "Is there no peace in Your city?" He said to him, "Is there a servant who gives peace to his Master?" He said to Him, "You should have helped Me." He said to Him, "And now, may the power of Ado-nai be magnified, as You have spoken, saying."	**וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר**, וְאָרַז"ל בְּשַׁבָּת דפ"ט א' אָרִיב"ל בְּשָׁעָה שֶׁעָלָה מֹשֶׁה לַמָּרוֹם מְצָאוֹ לַהַקָּבָ"ה שֶׁיּוֹשֵׁב וְקוֹשֵׁר כְּתָרִים לָאוֹתִיּוֹת, אָמַר לוֹ מֹשֶׁה אֵין שָׁלוֹם בְּעִירְךָ, אָמַר לוֹ כְּלוּם יֵשׁ עֶבֶד שֶׁנּוֹתֵן שָׁלוֹם לְרַבּוֹ, אָמַר לוֹ הָיָה לְךָ לַעֲזָרֵנִי, אָמַר לוֹ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר.
And the matter is, behold the explanation of "tying crowns to the letters"—for it is known that in the Torah there are TaNaTa"A (Ta'amim, Nekudot, Tagin, Otiot), and this "tying of crowns" refers to the level of ta'amim (cantillation marks), or possibly also the tagin (crowns) are called "crowns." And this is what He said to him, "You should have helped Me," and Rashi z"l explains: "that Your work might succeed."	וְהָעִנְיָן הוּא דְּהִנֵּה פֵּירוּשׁ קוֹשֵׁר כְּתָרִים לָאוֹתִיּוֹת כִּי הִנֵּה נוֹדַע שֶׁבַּתּוֹרָה יֵשׁ טַנְתָ"א, וְזֶה הָיָה קוֹשֵׁר הַכְּתָרִים הֵינוּ בְּחִינַת הַטְּעָמִים אוֹ אֶפְשָׁר גַּם הַתַּגִּין נִקְרָאִים כְּתָרִים כו', וְזֶהוּ שֶׁאָמַר לוֹ הָיָה לְךָ לַעֲזָרֵנִי, וּפֵירֵשׁ רַשִׁ"י ז"ל תִּצְלַח מְלַאכְתְּךָ.
And Moshe said to Him: "And now, may the power of Ado-nai be magnified"—behold, it is known that the Name Ado-nai is the aspect of Malchut, the level of letters, for Malchut is the aspect of "City of our G-d," and it is known from Sefer Yetzirah: "Two stones build two houses, three stones build six houses," until when letters gather, many letters become a city—that is the aspect of Malchut.	וְאָמַר לוֹ מֹשֶׁה וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד', דְּהִנֵּה נוֹדַע כִּי שֵׁם אֲד' הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת, כִּי הַמַּלְכוּת הוּא בְּחִינַת עִיר אֱלֹהֵינוּ, וּכְנוֹדַע מִמַּה שֶׁנֶּאֱמַר בְּסֵפֶר הַיְצִירָה שְׁתֵּי אֲבָנִים בּוֹנוֹת שְׁנֵי בָּתִּים שָׁלוֹשׁ אֲבָנִים בּוֹנוֹת שִׁשָּׁה בָּתִּים, עַד שֶׁבְּהִתְקַבֵּץ בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת רַבּוֹת נַעֲשָׂה עִיר שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' -תרכ"ו /1866

And behold, the "power of Ado-nai" is the root of Malchut as it is in the level of Keter, for it is known that from the level of Malchut in Keter, the crown of Malchut is formed. Also, this is the idea of "its beginning is embedded in its end," and sovev kol almin (encompassing light), etc. And this is the meaning of "the power of Ado-nai."	וְהִנֵּה כֹּחַ אָד' הוּא בְּחִינַת שֹׁרֶשׁ הַמַּלְכוּת כְּמוֹ שֶׁהִיא בִּבְחִינַת הַכֶּתֶר, כִּי נוֹדַע שֶׁמִּבְּחִינַת מַלְכוּת שֶׁבַּכֶּתֶר נַעֲשָׂה כֶּתֶר מַלְכוּת, וְגַם מֵעִנְיָן נָעוּץ תַּחְלָתָן בְּסוֹפָן וְסוֹבֵ"ב כו', וְזֶהוּ עִנְיָן כֹּחַ אָד'.
And since he found Him tying crowns to the letters—that is, the aspect of the root of Malchut as it is in Keter—therefore, when He said to him, "You should have helped Me," he answered, "And now, may the power of Ado-nai be magnified," meaning: he blessed Him that the root and source of the letters—which is the aspect of the crowns mentioned above—should be revealed.	וְלִהְיוֹת כִּי מְצָאוֹ שֶׁקּוֹשֵׁר כְּתָרִים לָאוֹתִיּוֹת הַיְנוּ בְּחִינַת שֹׁרֶשׁ הַמַּלְכוּת כְּמוֹ שֶׁהִיא בַּכֶּתֶר, לָכֵן כְּשֶׁאָמַר לוֹ הָיָה לְךָ לַעֲזֹרְנִי, אָמַר לוֹ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד', פֵּירוּשׁ שֶׁבֵּרְכוֹ שֶׁיִּתְגַּלֶּה שֹׁרֶשׁ וּמָקוֹר הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת הַכְּתָרִים הַנַּ"ל.
For through the "saying" he effected that it be revealed—like the analogy of a great sage who sits and contemplates lofty ideas that are not necessarily revealed to others. But when he is praised, this draws out revelation from concealment.	כִּי עַל יְדֵי הָאֲמִירָה הִפְעִיל שֶׁיִּתְגַּלֶּה כו', וּכְמָשָׁל הֶחָכָם הַגָּדוֹל שֶׁיּוֹשֵׁב וּמַשְׂכִּיל הַשְׂכָּלוֹת שֶׁאֵינוֹ בְּהֶכְרֵחַ שֶׁיִּתְגַּלֶּה לַזּוּלַת כו', אֲבָל עַל יְדֵי הַשֶּׁבַח שֶׁמְּשַׁבְּחִין אוֹתוֹ עַל יְדֵי זֶה מַמְשִׁיכִים מֵהֶעְלֵם אֶל הַגִּילוּי כו'.
So too we can understand what Moshe said: "And now, may the power of Ado-nai be magnified"—through this, he drew down the revelation of the root and source of the Name Ado-nai, that the crown-ties (which are the ta'amim or tagin) be drawn into the letters.	וְכָמוֹ כֵּן יוּבַן בְּעִנְיָן שֶׁאָמַר לוֹ מֹשֶׁה וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' עַל יְדֵי זֶה הִמְשִׁיךְ שֶׁיִּתְגַּלֶּה שֹׁרֶשׁ וּמָקוֹר שֵׁם אָד', שֶׁיִּהְיֶה נִמְשָׁךְ הַקְּשָׁרִים שֶׁהֵם הַטְּעָמִים אוֹ הַתַּגִּין לָאוֹתִיּוֹת כו'.
And one should note what our Sages said: Metatron ties crowns to his Master from the prayers of Israel. This means that through the letters of prayer, crowns are formed—for by means of prayer, they draw forth "May it be Your will," creating a new will to heal the sick.	וְיֵשׁ לְהַעֲרִיךְ לָזֶה מִמַּה שֶׁאָרַז"ל מַטָּ"ט קוֹשֵׁר כְּתָרִים לְקוֹנוֹ מִתְּפִלּוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁפֵּירוּשׁ שֶׁעַל יְדֵי אוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה נַעֲשִׂים כְּתָרִים, לִהְיוֹת כִּי עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה מַמְשִׁיכִים יְהִי רָצוֹן שֶׁיִּהְיֶה רָצוֹן חָדָשׁ לְרַפְּאוֹת הַחוֹלֶה.
And to bless the year, even though it was not so initially, etc., and this is through the angels who "embrace them and kiss them," for they are purified by the angels from their physicality. See in *VeDibarta Bam* discourse "Pāda B'shalom Nafshi," and in *Torah Or* "Mezuzah MiYamin," and in many places. And similarly, the concept of tying crowns to letters is understood—that this is like the crowns the angels make from the letters, so too the Holy One, blessed be He, makes crowns from the letters of the Torah as well, etc.	וּלְבָרֵךְ הַשָּׁנָה אַף כִּי לֹא הָיָה כֵּן תְּחִלָּה כו', וְהַיְנוּ עַל יְדֵי הַמַּלְאָכִים דְּגַפִּיף לְהוֹן וּמְנַשֵּׁק לְהוֹן, שֶׁמִּזְדַּכְּכִין עַל יְדֵי הַמַּלְאָכִים מִגַּשְׁמִיּוּתָם. ע' בְּד"ה פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי, וּבְתו"א ד"ה מְזוּזָה מִיָּמִין, וּבְכָל דָּא. וּכְמוֹ כֵּן יוּבַן עִנְיַן קוֹשֵׁר כְּתָרִים לָאוֹתִיּוֹת שֶׁזֶּהוּ כְּמוֹ כֵּן עוֹשֶׂה הַכְּתָרִים שֶׁעוֹשִׂין הַמַּלְאָכִים מֵאוֹתִיּוֹת כְּמוֹ כֵּן עוֹשֶׂה הַקָּבָ"ה כְּתָרִים מֵאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה גַּם כו'.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

And therefore Moshe said to Him: "And now, may the power of Ado-nai be magnified," for the explanation of "the power of Ado-nai" is the aspect of the root and source of the Name Ado-nai, whose root is in the level of Keter, etc. And through his statement, he effected the revelation of the aspect of power and the source and root of the Name Ado-nai from its hidden origin.	וְלָכֵן אָמַר לוֹ מֹשֶׁה וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד', שֶׁפֵּירוּשׁ כֹּחַ אֲד' הוּא בְּחִינַת שֹׁרֶשׁ וּמָקוֹר דְּשֵׁם אֲד', שֶׁשָּׁרְשׁוֹ בִּבְחִינַת הַכֶּתֶר כו'. וְעַל יְדֵי מַאֲמָרוֹ הִפְעִיל שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּחִינַת כֹּחַ וּמָקוֹר שֹׁרֶשׁ שֵׁם אֲד' מִמְּקוֹרוֹ וּשְׁרָשׁוֹ.
And similar to the concept of "the glory of Hashem from His place," whose explanation is: from His place—that is, from His hidden and concealed source, etc.—so too shall the power of the Name Ado-nai be drawn from its source and root in the level of Keter to become the level of *ta'amim* (cantillation marks) of the Torah or the crowns of the Torah.	וְכְעִנְיַן כְּבוֹד הוי' מִמְּקוֹמוֹ, שֶׁפֵּירוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ הוּא מִשָּׁרְשׁוֹ וּמְקוֹרוֹ הַנֶּעְלָם כו', כְּמוֹ כֵן יוּמְשַׁךְ כֹּחַ שֵׁם אֲד' מִמְּקוֹרוֹ וּשְׁרָשׁוֹ בְּחִינַת הַכֶּתֶר לִהְיוֹת בְּחִינַת טַעֲמֵי תוֹרָה אוֹ תַּגִּין שֶׁבַּתּוֹרָה.
And since they are in a very lofty and elevated level, therefore they have not been revealed like the letters of the Torah, which can be apprehended, and about which it is said "Why does the verse say..." But the *tagin*—our Sages said that Rabbi Akiva would expound on each thorn and thorn, which are the *tagin*, mountains of halachot—because only Rabbi Akiva, who was an exceedingly great man, could expound even on the *tagin*, unlike all the Tannaim, etc.	וּלְהִיוֹתָם בְּבְחִינָה וּמַדְרֵגָה גְּבוֹהָה מְאֹד נַעֲלָה לָכֵן לֹא נִתְגַּלּוּ כְּמוֹ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנִּתַּן לְהַשִּׂיג שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מַ"ט אָמַר קְרָא, אֲבָל הַתַּגִּין אָרְז"ל רַ"ע הָיָה דּוֹרֵשׁ עַל כָּל קוֹץ וְקוֹץ שֶׁהֵם בְּחִינַת תַּגִּין תִּלֵּי תִּלִּים שֶׁל הֲלָכוֹת, שֶׁרַק רַ"ע שֶׁהָיָה אָדָם גָּדוֹל מְאֹד לָכֵן הָיָה יָכוֹל לִדְרוֹשׁ גַּם עַל הַתַּגִּין גַּם כו', מַשְׁאֵכֵן כָּל הַתַּנָּאִים כו'.
And since they are on such a lofty level, therefore they were "mountains upon mountains of halachot"—which means they include a vast number, for it is known that the higher something is, the more it encompasses. And how much more so regarding the *ta'amim* of the Torah, which are the aspect of the song of the Torah, which has not yet been revealed at all—only that through reading it is drawn in a concealed way, but for now it is not apprehensible, etc.	וּלְהִיוֹתָם בְּמַדְרֵגָה גְּבוֹהָה כַּנַ"ל לָכֵן הָיוּ דּוֹרֵשׁ תִּלֵּי תִּלִּים שֶׁל הֲלָכוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת מִסְפָּר רַב, כְּנוֹדַע שֶׁכָּל שֶׁהוּא גָּבוֹהַּ יוֹתֵר כוֹלֵל הַרְבֵּה יוֹתֵר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּעִנְיַן טַעֲמִים שֶׁבַּתּוֹרָה שֶׁהֵם בְּחִינַת שִׁיר הַתּוֹרָה שֶׁעֲדַיִן לֹא נִתְגַּלָּה כְּלָל רַק נִתָּן שֶׁעַל יְדֵי הַקְּרִיאָה יוּמְשַׁךְ בְּהֶעְלֵם אֲבָל לְעֵת עַתָּה אֵינוֹ מוּשָׂג כו'.
And their root is from the aspect of the King's delights within His Essence, etc., as it is written: "And I was His delight every day," which refers to the level of the *ta'amim* of the Torah, as explained elsewhere. See in the discourse "Torah Tzivah..." etc.	וְשָׁרְשָׁם הוּא מִבְּחִינַת שַׁעֲשׁוּעֵי הַמֶּלֶךְ בְּעַצְמוּתוֹ כו', וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב וָאֶהְיֶה אֶצְלוֹ שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם יוֹם וְקָאֵי עַל בְּחִינַת טַעֲמֵי תוֹרָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בִּמְקוֹם אַחֵר, ע' בְּד"ה תּוֹרָה צִוָּה כו'.

קִיצּוּר:

שֶׁכְּשֶׁמְּצָאוֹ מֹשֶׁה לַהַקָּבָ"ה שֶׁקּוֹשֵׁר כְּתָרִים לָאוֹתִיּוֹת אָמַר לוֹ הָיָה לְךָ לַעֲזָרֵנִי אָמַר לוֹ וְעַתָּה יִגְדַּל כו', פֵּירוּשׁ כְּתָרִים לָאוֹתִיּוֹת הֵינוּ בְּחִינַת טַעֲמִים אוֹ תַּגִּין, וּלְזֶה אָמַר לוֹ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' שֹׁרֶשׁ וּמָקוֹר שֵׁם אֲד' שֶׁבַּכֶּתֶר, וּכְמוֹ עַל יְדֵי אוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה נַעֲשִׂין כְּתָרִים עַל יְדֵי הַמַּלְאָכִים כְּמוֹ כֵן הַקָּבָ"ה קוֹשֵׁר כְּתָרִים מֵאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וּלְהִיוֹתָם מַדְרֵגָה גְּבוֹהָה לֹא נִתְגַּלּוּ כָּעֵת רַק רַ"ע הָיָה דּוֹרֵשׁ כו', וּלְהִיוֹתָם בְּמַדְרֵגָה

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' -תרכ"ו /1866

גְּבוֹהָה לָכֵן הָיוּ תִּלֵּי תִּלִּים כו' שֶׁכּוֹלֵל הַרְבֵּה בְּמִסְפָּר כו', אֲבָל בְּחִינַת טַעֲמִים בְּחִינַת שִׁיר לֹא נִתְגַּלָּה כְּלָל, וְיִתְגַּלֶּה לְעָתִיד לָבוֹא, וְנִמְשָׁכִים מִבְּחִינַת שַׁעֲשׁוּעֵי הַמֶּלֶךְ כו'.

Summary:

When Moshe found the Holy One tying crowns to the letters, he said to Him: "You should have helped Me." He replied: "And now, may the power be magnified..." The meaning of "crowns to the letters" is the level of *ta'amim* or *tagin*, and therefore he said, "And now may the power of Ado-nai be magnified"—the root and source of the Name Ado-nai in *Keter*. And just as through the letters of prayer crowns are made by angels, so too the Holy One ties crowns from the letters of the Torah. And since they are of such a lofty level, they are not revealed now—only Rabbi Akiva expounded them, and since they are so lofty, they were "mountains upon mountains," meaning they contain vast number. But the level of *ta'amim*, the aspect of song, has not been revealed at all, and will only be revealed in the future. They are drawn from the King's delight, etc.

(ב)

And according to this, we can understand what our Sages of blessed memory said (Sanhedrin 111a): At the time when Moshe ascended to the heights, he found the Holy One, blessed be He, sitting and writing "longsuffering." He said before Him: "Master of the Universe, is it possible [only] for the righteous?" He said to him: "Also for the wicked." He said: "Let the wicked perish." He said to him: "Now you will see that you need it." When Israel sinned, he said: "Was it not so that You said to me: '[only] for the righteous'?" He said: "Master of the Universe, did You not say to me: 'Also for the wicked'?"	וְעַל־פִּי זֶה יוּבַן מַה שֶּׁאָ"ר ז"ל בְּסַנְהֶדְרִין דְּקי"א סַע"א, בִּשְׁעָה שֶׁעָלָה מֹשֶׁה לַמָּרוֹם מְצָאוֹ לַהַקָּבָ"ה שֶׁיּוֹשֵׁב וְכוֹתֵב אֶרֶךְ אַפַּיִם, אָמַר לְפָנָיו רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֶאֶפְשָׁר לַצַּדִּיקִים, אָמַר לוֹ אַף לָרְשָׁעִים, אָמַר לוֹ רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ, אָמַר לוֹ הַשְׁתָּא חֲזִית דְּמִיבָּעֵי לָךְ, כְּשֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל אָמַר לוֹ לֹא כָּךְ אָמַרְתָּ לִי אֶאֶפְשָׁר לַצַּדִּיקִים, אָמַר לוֹ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וְלֹא כָּךְ אָמַרְתָּ לִי אַף לָרְשָׁעִים.
And this is what is written: "And now, may the power of Ado-nai be magnified as You have spoken"—meaning, "as You have spoken" to be patient even with the wicked. And this is the meaning of "may the power of Ado-nai be magnified," which is the aspect of Arich Anpin.	וְהַיְינוּ דִּכְתִיב וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, פֵּירוּשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ שֶׁמַּאֲרִיךְ אַפַּיִם גַּם לָרְשָׁעִים, וְהַיְינוּ יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' שֶׁהוּא בְּחִינַת א"א.
And as mentioned earlier, the root of the level of the Name Ado-nai is from the level of Keter, therefore it is the level of Arich Anpin, etc.	וּכְמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר לְעֵיל שֶׁשֹּׁרֶשׁ בְּחִינַת שֵׁם אָד' הוּא מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר, לָכֵן הוּא בְּחִינַת א"א כו'.
And the Rasha"sh explains that this was in the sin of the Spies—for in the sin of the Golden Calf, they were still righteous; but not so in the case of the Spies, as it is written: "And they tested Me these ten times."	וּפֵירֵשׁ הָרְשָׁ"א שֶׁזֶּהוּ הָיָה בַּחֵטְא דְּמְרַגְּלִים, דְּאִלּוּ בַּחֵטְא הָעֵגֶל עֲדַיִן צַדִּיקִים הָיוּ, מִשְּׁאֵכֵן בְּמְרַגְּלִים דִּכְתִיב וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים.
Therefore Moshe began his prayer with "Arich Anpin," which was specifically necessary in this case.	וְלָכֵן הִתְחִיל מֹשֶׁה בִּתְפִלָּתוֹ א"א שֶׁהָיָה צָרִיךְ לָזֶה דַּוְקָא.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

And it may be said that in the sin of the Spies, they spoke slander against the Land—and it is known that "Land" is the level of *Malchut* of Atzilut—and they spoke evil about her. That is, the *kelipot* drew nourishment from her.	וְיֵשׁ לוֹמַר, כִּי בַּחֵטְא דְּמְרַגְּלִים הָיָה שֶׁהוֹצִיאוּ דִּבַּת הָאָרֶץ, וְנוֹדַע כִּי אֶרֶץ הוּא בְּחִינַת הַמַּלְכוּת דַּאֲצִילוּת, וְהוֹצִיאוּ דִּבָּתָם רָעָה הַיְינוּ שֶׁהַקְּלִיפּוֹת יוֹנְקִים מִמֶּנָּה.
Therefore, in order to rectify this level, Moshe needed to draw down the level of the root and source of *Malchut*, for "judgments are sweetened only at their source," etc.	לָזֶה כְּדֵי לְתַקֵּן בְּחִינָה זוֹ הוּצְרַךְ מֹשֶׁה לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת שֹׁרֶשׁ וּמָקוֹר הַמַּלְכוּת, כִּי אֵין הַדִּינִין נִמְתָּקִין אֶלָּא בְּשָׁרְשָׁן כו'.
And therefore, when he drew down from the level of Keter, the sin was forgiven—for from there is the level of Arich Anpin, also for the wicked, too, etc.	וְלָכֵן כְּשֶׁהִמְשִׁיךְ מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר נִסְלַח לָהֶם הָעָוֹן, כִּי מִשָּׁם הוּא בְּחִינַת א"א גַּם לָרְשָׁעִים גַּם כו'.
And the explanation of the matter: Behold, the generation of the wilderness were from the aspect of *Imma* (the Supernal Mother), as stated in *Ma'amar Olamot v'Aliyos* (letter 4), that the generation of the wilderness is called "Leah," the knot of the tefillin of Yaakov, and its radiance became concealed after the death of the generation of the wilderness.	וּבֵיאוּר הָעִנְיָן כִּי הִנֵּה דּוֹר הַמִּדְבָּר הָיוּ מִבְּחִינַת אִימָּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמַא"וְאֹא אוֹת ד', סִ"י דּוֹר הַמִּדְבָּר נִקְרָא לֵאָה קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִילִין דְּיַעֲקֹב וְהָאָרָתָהּ נִתְעַלְּמָה אַחֲרֵי מוֹת דּוֹר הַמִּדְבָּר.
And in *Binyan Nefesh* he explains in the secret of the generation of the wilderness, from what is written in *Eitz Chayim*, Derush Dor HaMidbar. And this is the language of *Eitz Chayim*, Sha'ar HaKelalim, chapter 11, regarding the generation of the wilderness, that they were a "generation of knowledge."	וּבְבִנְיָ"נ הֵעִיר בְּסוֹד דּוֹר הַמִּדְבָּר מִמַּה שֶׁכָּתוּב בְּעֵץ חַיִּים דְּרוּשׁ דּוֹר הַמִּדְבָּר, וְזֶה לְשׁוֹן הָעֵ"ח בְּשַׁעַר הַכְּלָלִים פֶּרֶק י"א בְּעִנְיַן דּוֹר הַמִּדְבָּר שֶׁהָיוּ דּוֹר דֵּעָה.
However, the matter is: Yesod Abba emerges from the foundation of *Imma*, and is revealed from the chest and below; from there goes forth the aspect of Yaakov. And just as the aspect of Leah emerged from the back of the Da'as of Ze'ir Anpin, so too from the back of the Da'as of Yaakov emerges another Leah, the female counterpart of Yaakov.	אֲבָל הָעִנְיָן כִּי יְסוֹ"א יוֹצֵא מִתּוֹךְ יְסוֹד אִימָּא וּמִתְגַּלֶּה מֵהַחָזֶה וּלְמַטָּה, מִשָּׁם יוֹצֵא לַחוּץ בְּחִינַת יַעֲקֹב. וְהִנֵּה כְּמוֹ שֶׁיָּצְאָה בְּחִינַת לֵאָה אֲחוֹרֵי הַדַּעַת דְּז"א, כֵּן אֲחוֹרֵי דַּעַת דְּיַעֲקֹב יוֹצֵאת בְּחִינַת לֵאָה אַחֶרֶת נוּקְבָא שֶׁל יַעֲקֹב.
Therefore, the generation of knowledge are those who come forth from the aspect of the Da'as of Yaakov. And behold, with the withdrawal of the light of Abba, on its own the generation of knowledge was removed, which had been drawn from there.	לָכֵן נִקְרָא דּוֹר דֵּעָה דּוֹר הַיּוֹצְאִים מִבְּחִינַת דַּעַת שֶׁל יַעֲקֹב. וְהִנֵּה בְּהִסְתַּלֵּק בְּחִינַת אוֹר אַבָּא מֵאֵלָיו נִסְתַּלֵּק דּוֹר דֵּעָה הַנִּמְשָׁךְ מִשָּׁם.
Therefore, Moshe—whose root was from the aspect of Yesod of Imma—was the shepherd of the generation of the wilderness. For Moshe is from within, and Yaakov is from without. End of quote from *Eitz Chayim*.	לָכֵן מֹשֶׁה לִהְיוֹת שָׁרְשׁוֹ הָיָה מִבְּחִינַת יְסוֹ"א לָכֵן הָיָה רוֹעֶה לְדוֹר הַמִּדְבָּר, כִּי מֹשֶׁה מִלְّגוֹ וְיַעֲקֹב מִלְّבַר. עַכְ"ל הָעֵ"ח.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

And the generation of the wilderness, being from the aspect of Leah—whose root is from Yesod of Imma—therefore spoke slander against the Land, which is the aspect of *Malchut*. For their desire was to remain in the realm of thought, for they did not want to lower themselves into the aspect of speech. Therefore, they did not want to enter the Land.	וְהַנֵּה דּוֹר הַמִּדְבָּר לִהְיוֹתָם מִבְּחִינַת לֵאָה שֶׁשָּׁרְשָׁם מִבְּחִינַת יְסוֹ"א לָכֵן הוֹצִיאוּ דִּבַּת הָאָרֶץ בְּחִינַת מַלְכוּת, כִּי רְצוֹנָם הָיָה לִהְיוֹת בִּבְחִינַת מַחֲשָׁבָה כִּי לֹא רָצוּ לְהַשְׁפִּיל עַצְמָם בִּבְחִינַת הַדִּבּוּר, לָכֵן לֹא רָצוּ לִיכָּנֵס לָאָרֶץ.
Therefore, their punishment was that they remained in the wilderness—that is, in the realm of thought, just as they desired—and did not enter the Land.	לָכֵן עוֹנְשָׁם הָיָה שֶׁנִּשְׁאֲרוּ בַּמִּדְבָּר הַיְינוּ בְּבְחִינַת מַחֲשָׁבָה כְּמוֹ שֶׁרָצוּ, וְלֹא נִכְנְסוּ לָאָרֶץ.
And they traveled in the wilderness for forty years—as is known that the closed Mem is also an aspect of *Binah*.	וְהָלְכוּ בַּמִּדְבָּר מ' שָׁנָה, כְּנוֹדָע שֶׁמ"ם סְתוּמָה הִיא גַּם כֵּן בְּחִינַת בִּינָה.
And in order to rectify and fulfill that which they damaged in the aspect of *Malchut*, Moshe needed to invoke Arich Anpin, which is from the level of *Keter*, the root of *Malchut*, in order to fill the lack and damage.	וּבְכְדֵי לְתַקֵּן וּלְמַלּוֹת מַה שֶׁפָּגְמוּ בִּבְחִינַת הַמַּלְכוּת הוּצְרַךְ מֹשֶׁה לְהַזְכִּיר א"א שֶׁהוּא מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר שֹׁרֶשׁ הַמַּלְכוּת, כְּדֵי לְמַלּוֹת הַחֶסְרוֹן וְהַפָּגַע.
And this is "And now, may the power of Ado-nai be magnified as You have spoken"—that He is longsuffering even with the wicked, who have already sinned and continued to sin even now, etc.	וְזֶהוּ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ שֶׁמַּאֲרִיךְ אַף גַּם לָרְשָׁעִים שֶׁכְּבָר חָטְאוּ וְהוֹסִיפוּ לַחֲטוֹא כָּעֵת גַּם כו'.

קִיצּוּר.

שֶׁעַל־פִּי מַה שֶׁנִּתְבָּאֵר לְעֵיל יוּבַן מַה שֶׁאָמְרוּ רַז"ל שֶׁמְּצָאוֹ מֹשֶׁה לַהַקָּבָ"ה שֶׁיּוֹשֵׁב וְכוֹתֵב אֶרֶךְ אַפַּיִם אַף לָרְשָׁעִים, כִּי דּוֹר הַמִּדְבָּר חָטְאוּ שֶׁפָּגְמוּ בִּבְחִינַת הַמַּלְכוּת, וּכְדֵי לְמַלּוֹת הַפָּגַע הָיָה צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ שֹׁרֶשׁ הַמַּלְכוּת כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר בִּבְחִינַת הַכֶּתֶר כו'.

וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב בְּעֵץ חַיִּים שֶׁדּוֹר הַמִּדְבָּר הָיוּ דּוֹר דֵּעָה שֶׁהָיוּ מִבְּחִינַת לֵאָה שֶׁשָּׁרְשָׁם מִבְּחִינַת יְסוֹ"א, לָכֵן לֹא רָצוּ לְהַשְׁפִּיל עַצְמָם בִּבְחִינַת דִּבּוּר כִּי אִם לִהְיוֹת בִּבְחִינַת מַחֲשָׁבָה דַּוְקָא.

לָכֵן עוֹנְשָׁם הָיָה שֶׁנִּשְׁאֲרוּ בַּמִּדְבָּר בְּחִינַת מַחֲשָׁבָה, מ' שָׁנָה גַּם כֵּן בְּחִינַת בִּינָה, וּכְדֵי לְתַקֵּן הַפָּגַע הִמְשִׁיךְ מֹשֶׁה מִבְּחִינַת א"א בְּחִינַת כֶּתֶר כו'.

Summary:

Based on what was previously explained, we understand what the Sages said: that Moshe found the Holy One sitting and writing "longsuffering"—even for the wicked. Because the generation of the wilderness sinned by damaging the aspect of *Malchut*, and in order to repair the damage, it was necessary to draw down the root of *Malchut*, as explained—from the level of *Keter*, etc.

And this is what is written in *Eitz Chayim*, that the generation of the wilderness were a "generation of knowledge," being from the aspect of Leah—whose root is from Yesod of Imma. Therefore, they did not want to lower themselves into the aspect of speech, but rather to remain in the realm of thought.

Therefore, their punishment was that they remained in the wilderness—the realm of thought—for forty years, which is also the level of *Binah*. And to rectify the damage, Moshe drew from the level of Arich Anpin, the level of *Keter*, etc.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

(ג)	
See in *Rav Chaim Vital's Eitz HaChaim*, Sha'ar Olam HaTohu, end of chapter 2, regarding the matter of "And now, may the power of Ado-nai be magnified," etc., and in Sha'ar Reisha d'Ze'ir Anpin, in Peh-Mem-Hei, and in chapter 65, and in *Reishit Chochmah*, Sha'ar HaYirah, chapter 1, section 20, regarding the third aspect—namely, the spreading of His power and light within the beings, in the manner of "And now, may the power of Ado-nai be magnified."	ע' בעה"מ שַׁעַר עוֹלָם הַתֹּהוּ פַּס"ב מֵעִנְיַן וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' כו' וּבְשַׁעַר רֵישָׁא דְזַ"א פַּמ"ה, וּבְפֶרֶק ס"ה, וּבְרֵ"ח שַׁעַר הַיִּרְאָה פ"א כ' הַג' בִּבְחִינַת הִתְפַּשְׁטוּת כֹּחוֹ וְאוֹרוֹ בַּנִּמְצָאִים כְּעִנְיַן וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד'.
And likewise, "with great power and with a strong hand," and from this is derived "And Israel saw the great hand"—which refers to the greatness of power and capacity.	וְכֵן בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה, וּמִזֶּה נִגְזַר וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה, וְהַיְינוּ גֹּדֶל הַכֹּחַ וְהַיְכוֹלֶת.
And so it is in the Targum Yonatan: "Yisgai kedon cheila"—which means the greatness of the power. And it may be said that the greatness of power and ability flows from the level of *Keter* specifically.	וְכֵן תַּ"י יִסְגֵּי כְּדוֹן חֵילָא, שֶׁפֵּירוּשׁ גֹּדֶל הַכֹּחַ, וְיֵשׁ לוֹמַר כִּי גֹּדֶל הַכֹּחַ וְהַיְכוֹלֶת נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר דַּוְקָא.
And as is known regarding the matter of the three "hands": "the great hand," "the strong hand," "the outstretched hand"—these are *Keter*.	וּכְנוֹדָע מֵעִנְיַן ג' יָדוֹת, יָד הַגְּדוֹלָה, יָד הַחֲזָקָה, יָד הָרָמָה, שֶׁהֵם כֶּתֶר.
And according to this, we can understand what the Sages said in *Pesikta*, and so it is in *Midrash Rabbah*, Eicha, on the verse "And she went forth from the daughter of Zion," brought also in *Reishit Chochmah*, Sha'ar HaYirah, chapter 3—that at the time when Israel do the will of their Creator, they increase strength and might, as it is said: "And now, may the power of Ado-nai be magnified."	וְעַל פִּי זֶה יוּבַן מַה שֶׁאָמְרוּ רַז"ל בְּפְסִיקְתָּא, וְכֵן הוּא בְּמִדְרַ"ש רַבָּה אֵיכָה עַל פָּסוּק וַיֵּצֵא מִבַּת צִיּוֹן, הוּבָא בְּרֵ"ח שַׁעַר הַיִּרְאָה פ"ג, שֶׁבִּשְׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹן שׁוֹבְיָ"ם מוֹסִיפִין כֹּחַ וּגְבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד'.
For the matter of increasing the power of Ze'ir Anpin refers to increasing strength and might, etc.	שֶׁעִנְיַן הַגְדָּלַת הַכֹּחַ דַּזְעַ"א מוֹסִיפִין כֹּחַ וּגְבוּרָה כו'.
And in *Sha'ar HaKedusha*, chapter 15, he wrote regarding *Netilat Yadayim* (ritual hand-washing), that in the hand there are 14 joints, and in two hands 28, which are the 28 letters in the phrase *Bereishis Bara Elokim*.	וּבְשַׁעַר הַקְּדֻשָּׁה פט"ו כָּתַב לְעִנְיַן נְטִ"י כו', שֶׁבְּיָד יֵשׁ י"ד פְּרָקִים וּב' יָדוֹת הֵם כ"ח, וְהֵם כ"ח אוֹתִיּוֹת שֶׁבְּפְסוּק בְּרֵאשִׁית בָּרָא.
And upon that it is said, "And now, may the power be magnified."	וְעָלֶיהָ אִתְּמַר וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ.
And so it is in the Zohar, Parshas Pinchas, in the second *derush*. And it may be said that the matter of *Netilat Yadayim* is that one pours water over the hands—for the hands are susceptible to impurity, and idle hands are assumed to have become impure.	וְכֵן הוּא בַּזֹּהַר פ' פִּינְחָס בְּד"ה גַּם תִּנְיָנָא. וְיֵשׁ לוֹמַר שֶׁעִנְיַן נְטִ"י הוּא שֶׁשּׁוֹפְכִין מַיִם עַל הַיָּדַיִם, שֶׁהַיָּדַיִם הֵם מְקַבְּלֵי טוּמְאָה, וְסָתָם יָדַיִם עִסְקָנִיּוֹת הֵן, וּבְוַדַּאי כְּבָר נִטְמָאוּ.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

And through the water poured on them, they are purified, etc.	'וְעַל יְדֵי הַמַּיִם שֶׁשּׁוֹפְכִין עֲלֵיהֶם מִטַּהֲרִים אוֹתָם כו'.
And he brought an analogy to this: that in the first verse of Ma'aseh Bereishis (Creation) there are 28 letters, like the 28 joints of the two hands.	וְהֵבִיא דּוּגְמָא לָזֶה שֶׁבַּפָּסוּק הָרִאשׁוֹן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ ר"ח אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ בְּב' יָדוֹת כ"ח פְּרָקִים.
And behold, water is the aspect of Torah, as it is written: "Ho, all who are thirsty, go to water."	וְהִנֵּה מַיִם הוּא בְּחִינַת תּוֹרָה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב הוֹי כָּל צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם.
And in the verse *Vayedaber*, which precedes the Ten Commandments, there are also 28 letters. And this is what is said, "And now, may the power be magnified"—for through the Ten Commandments the Ten Utterances are magnified and sustained.	וּבַפָּסוּק וַיְדַבֵּר שֶׁקּוֹדֵם עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת יֵשׁ גַּם כֵּן כ"ח אוֹתִיּוֹת, וְזֶהוּ וְעָלֶיהָ אִתְּמַר וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ, שֶׁעַל יְדֵי עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת מִתְגַּדֵּל וּמִתְקַיֵּם עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת.
And as our Sages said: The Holy One, blessed be He, made a condition with the Creation: If Israel accepts the Torah—good; if not, the world will return to chaos, etc.	וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל תְּנַאי הִתְנָה הַקָּבָ"ה עִם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, אִם יְקַבְּלוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹרָתִי מוּטָב, וְאִם לָאו תַּחְזֹר הָעוֹלָם לְתוֹהוּ כו'.
And thus we find that the sustaining of Creation is through the Ten Commandments, which Israel accepted for themselves and for their descendants and for all who join them.	וְנִמְצָא כִּי קִיּוּם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית הוּא עַל יְדֵי עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת שֶׁקִּיבְּלוּ יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם וְעַל זַרְעָם וְעַל כָּל הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם.
And the magnification of power is also through Torah—for through Torah, Israel is called "a great nation," as it is written: "For who is a great nation," etc.	וְגַם הַגְדָּלַת הַכֹּחַ הִיא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה גַּם כֵּן, שֶׁעַל יְדֵי הַתּוֹרָה נִקְרָא יִשְׂרָאֵל גּוֹי גָּדוֹל, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל כו'.
And it flows that "Hashem is great and exceedingly praised in the city of our G-d," etc.—that is, through His dwelling in the Beis HaMikdash, etc., through which the Creation is magnified, which is what was created in six days.	וְנִמְשַׁךְ לִהְיוֹת גָּדוֹל הוי' וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ כו', וְהַיְינוּ עַל יְדֵי הַשְׁרָאָתוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ כו', שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִתְגַּדֵּל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַה שֶּׁנִּבְרָא בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית.
Just as through the Beis HaMikdash the world is magnified—for the Holy One, blessed be He, rests His presence on the earth—therefore the land is elevated through this, for at first, when He created it, He did not rest His presence on the earth. But through the Beis HaMikdash He rests His presence on the earth, etc.	וּכְמוֹ שֶׁעַל יְדֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִתְגַּדֵּל הָעוֹלָם שֶׁהַקָּבָ"ה מַשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ בָּאָרֶץ, וְנִמְצָא כִּי נִתְגַּדְּלָה הָאָרֶץ עַל יְדֵי זֶה, שֶׁבִּתְחִלָּה כְּשֶׁבְּרָאָהּ לֹא הִשְׁרָה הַקָּבָ"ה שְׁכִינָתוֹ בָּאָרֶץ, וְעַל יְדֵי בְּחִינַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ בָּאָרֶץ כו'.
Thus, through the Ten Commandments, etc., the power of the Ten Utterances is magnified, etc. See *Reishit Chochmah*, chapter on raising children, where he brings the matter of "And now, may the power..."	וְנִמְצָא כִּי עַל יְדֵי עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת כו', מִתְגַּדֵּל כֹּחַ עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת כו', וְע' בְּרֵ"ח פ' גִּדּוּל בָּנִים הֵבִיא מֵעִנְיַן וְעַתָּה יִגְדַּל כו'.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

קִיצּוּר

בְּר"ח כָּתַב שֶׁוְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ הוּא עִנְיַן גְּדֻלַּת הַכֹּחַ, וְיֵשׁ לוֹמַר שֶׁהַגְדָּלַת הַכֹּחַ הוּא מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר כו', וְעַל פִּי זֶה יוּבַן עִנְיַן מוֹסִיפִין כֹּחַ כו', . וְכֹחַ הוּא כ"ח פְּרָקִים שֶׁבְּב' יָדוֹת, וּכְמוֹ שֶׁהַמַּיִם מְטַהֲרִים הַיָּדַיִם כֵּן עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרֵאת מַיִם מִתְגַּדֵּל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כו'.

Summary:

Reishit Chochmah writes that "May the power be magnified" refers to greatness of strength. And it may be said that this increase of power flows from the level of *Keter*. According to this, we understand the idea of "they add power," etc. And "power" refers to the 28 joints in two hands. And just as water purifies the hands, so too through Torah, which is called water, the act of Creation is magnified, etc.

(ד)

In *Zohar*, Volume 3, Parshas Shelach in its place: "And now, may the power of Ado-nai be magnified…"—Rabbi Elazar and Rabbi Yosi said: Fortunate are Israel above all the nations of the world, for the Holy One, blessed be He, is aroused through them, and is built through them, and is glorified through them. For the world was not created except for their sake—for Israel, who engage in the Torah. See there at length.	בְּזֹהַר"ג פ' שְׁלַח בִּמְקוֹמוֹ, וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כו', ר"א וְר"י אָמְרוּ: זַכָּאִין אִינּוּן יִשְׂרָאֵל מִכָּל עַמִּין דְּעָלְמָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְעָרֵי בְּהוֹן וְאִתְבְּנֵי בְּהוֹן וְאִתְפָּאַר בְּהוֹן. דְּהָא עָלְמָא לָא אִתְבְּרֵי אֶלָּא בִּגִינַיְהוֹן, דְּיִשְׂרָאֵל דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרַיְיתָא, ע"ש כָּל אֹרֶךְ הַמָּאָמָר.
And at the end of the *maamar*, he wrote: "And this is the power of Ado-nai, that strength which comes from Arich Anpin, Sod DaKuda SaKeefa (סדכ"ס), 'may it be magnified'—that it expand and increase higher and higher, and be drawn and descend below, to say, to teach from here to later generations," that is, to recall at all times the aspect of *erech apayim* (longsuffering), etc.	וּבְסוֹף הַמָּאמָר כָּתַב: וְדָא הוּא כֹּחַ אֲד', הַהוּא חֵילָא דְּאָתֵי מֵעַרִיךְ אַנְפִּין סוֹד דְּקֻדָּא סְכִיפָא, יִגְדַּל נָא דְּיִתְרְבֵּי וְיִסְגֵּי לְעֵילָא וּלְעֵילָא, וְיִתְנַגִּיד וְיִתְמְשִׁיךְ לְתַתָּא, לֵאמֹר לְמִילַף מֵהָכָא לְדָרִין בַּתְרָאִין, הַיְינוּ לְהַזְכִּיר בְּכָל עֵת בְּחִינַת אֶרֶךְ אַפַּיִם כו'.
Behold, it is explicitly explained that the matter of "may the power of Ado-nai be magnified" is from the level of *Keter*, etc. And he further explains that this is from Arich Anpin, from the upper half of *Keter*, etc.	הֲרֵי שֶׁפֵּירֵשׁ בְּפֵירוּשׁ שֶׁעִנְיַן יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' הַיְינוּ מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר כו', וּפֵירֵשׁ עוֹד שֶׁזֶּהוּ מֵעַרִיךְ אַנְפִּין מֻחֲצָה הָעֶלְיוֹן שֶׁבַּכֶּתֶר כו'.
And it may be explained: the meaning of סדכ"ס—see *Likkutei Torah*, Parshas Shelach, in the discourse "Ve'atah Yigdal Na" at the end, regarding "Ado-nai, who shall stand?"—that "Ado-nai, who" refers to the Name Ado-nai that is in "Mi." That is, the Name Ado-nai as it is in *Binah*.	וְיֵשׁ לוֹמַר פֵּירוּשׁ סדכ"ס, ע' בְּלִקּוּטֵי תּוֹרָה פ' שְׁלַח בְּד"ה וְעַתָּה יִגְדַּל נָא בְּסוֹפוֹ מֵעִנְיַן אֲד' מִי יַעֲמוֹד שֶׁפֵּירֵשׁ אֲד' מִי הַיְינוּ בְּחִינַת שֵׁם אֲד' שֶׁבְּמִי, פֵּירוּשׁ שֵׁם אֲד' שֶׁבְּבִינָה.
And therefore: "If You will observe iniquities, Y-H, Ado-nai, who shall stand?"—that the aspect of the Name Ado-nai that is in "Mi" will stand for us, that we should not be judged for our sins and transgressions, etc.	וְלָכֵן אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָ–ה אֲד' מִי יַעֲמוֹד, שֶׁבְּחִינַת שֵׁם אֲד' שֶׁבְּבְחִינַת מִי יַעֲמוֹד לָנוּ שֶׁלֹּא לָדוּן אוֹתָם עַל פִּשְׁעָם וַחֲטָאָם כו'.
And it may be said that "shall stand" means "suspend," that is, not to be judged, yet also not to be forgiven entirely.	וְיֵשׁ לוֹמַר שֶׁפֵּירוּשׁ יַעֲמוֹד הוּא כְּמוֹ תּוֹלֶה, שֶׁאֵין דָּנִין אוֹתוֹ, וְאַף עַל פִּי כֵן אֵין מוֹחֲלִין לוֹ גַּם כֵּן.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' -תרכ"ו /1866

But from the level of Arich Anpin, Sod DaKuda SaKeefa, from there comes full forgiveness of iniquity.	אֲבָל מִבְּחִינַת עַרִיךְ אַנְפִּין סוֹד דְּקֻדָּא סָכִיפָא מִשָּׁם נִמְשָׁךְ סְלִיחַת עֲוֹנוֹת לְגַמְרֵי.
For what the Name Ado-nai in "Mi" suspends is because the revelation of Arich Anpin is in *Binah*, but from Arich Anpin itself there flows total forgiveness of iniquity—to bear iniquity and to pass over transgression, etc.	כִּי מַה שֶּׁשֵּׁם אָד' שֶׁבְּבְחִינַת מִי יַעֲמוֹד הַיְינוּ תוֹלֶה, זֶהוּ לְפִי שֶׁהִתְגַּלּוּת עַרִיךְ אַנְפִּין הוּא בִּבְינָה, אֲבָל מִבְּחִינַת עַרִיךְ אַנְפִּין עַצְמוֹ נִמְשָׁךְ סְלִיחַת עֲוֹנוֹת לְגַמְרֵי, לִהְיוֹת נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע כו'.
For there, the damage caused by sin has no place at all, as it is written: "If you are righteous, what do you give Him?" and "darkness is as light." On these two verses, see *Likkutei Torah*, "Matzah Zo" etc.	לִהְיוֹת כִּי שָׁם אֵינוֹ תּוֹפֵס מָקוֹם כְּלָל הַפֶּגַע שֶׁפָּגְמוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אִם צָדַקְתָּ מַה תִּתֶּן לוֹ, וְכַחֲשֵׁכָה כָּאוֹרָה—בִּשְׁנֵי כַּפִּין. ע' בְּלִקּוּטֵי תּוֹרָה בְּד"ה מַצָּה זוֹ כו', יְעֵי"ש.
And therefore, from there specifically flows forgiveness, etc.	וְלָכֵן מִשָּׁם דַּוְקָא נִמְשֶׁכֶת הַסְּלִיחָה כו'.
And in Parshas Pinchas on the verse *Pinchas ben Elazar* (p. 220a): "How fitting it is for a person, while the flame burns and rests upon his head, to exert himself to fulfill the will of his Master."	וּבְפַרְשַׁת פִּינְחָס עַל פָּסוּק פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר דַּף [ר"כ ע"א]: "כַּמָּה יָאֶת לֵיהּ לְבַר נָשׁ בְּעוֹד דְּבוּצִינָא דְּלֵיק וְשָׁרֵי עַל רֵישֵׁיהּ לְאִשְׁתַּדְּלָא וּלְמֶעְבַּד רְעוּתֵיהּ דְּמָרֵיהּ..."
For that flame of light is the *koach* (power) that rests upon the head of the righteous and upon those who engage in the will of their Master. And concerning this it is taught: "Whoever answers 'Amen, yehei shmei rabbah' with all his strength"—this is that very *koach*.	בֵּין דְּהַהוּא בּוּצִינָא דְּנְהוֹרָא אִיהוּ כֹּחַ דְּשָׁרֵי עַל רֵישֵׁיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא וְעַל מַאן דְּיִשְׁתַּדְּלוּן בִּרְעוּתָא דְּמָרְיֵיהוֹן. וְעַל דָּא תַּנְיָנָן: "כָּל הָעוֹנֶה אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא בְּכָל כֹּחוֹ"—וְדָא הוּא הַהוּא כֹּחַ.
And "with all his *koach*" may be interpreted in two ways: (1) With all his strength literally, crying out, as in "All my bones shall say..." (2) With all his intent—focusing fully on the words. Thus, "his *koach*" means the inwardness of speech, which is intention.	וּפֵירוּשׁ בְּכָל כֹּחוֹ יֵשׁ לְפָרְשׁוֹ בִּשְׁנֵי פָנִים: הָא' בְּכָל כֹּחוֹ כְּפְשָׁטוֹ—בִּצְעָקָה, וּכְעִנְיַן כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה כו'. הַב' הוּא בְּכָל כֹּחַ כַּוָּנָתוֹ—שֶׁיְּכַוֵּן הֵיטֵב לְמַה שֶׁאוֹמֵר כו'. א"כ פֵּירוּשׁ כֹּחוֹ הוּא פְּנִימִיּוּת הַדִּבּוּר, שֶׁהוּא הַכַּוָּנָה בְּכָל כֹּחוֹ כו'.
And the explanation and meaning of that "flame of light that rests upon the head," is based on what is known—that every single one of Israel has five soul-levels: Nefesh, Ruach, Neshamah, Chayah, and Yechidah. And it is known that Nefesh, Ruach, and Neshamah are internal aspects, and Chayah and Yechidah are surrounding aspects (makifim).	וּפֵירוּשׁ וְעִנְיַן הַהוּא בּוּצִינָא דְּנְהוֹרָא דְּשָׁרְיָא עַל רֵישָׁא, הַיְינוּ בִּהְיוֹת יָדוּעַ שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ חָמֵשׁ בְּחִינוֹת נַרְנַח"י, וְנוֹדַע כִּי נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה הֵם בְּחִינוֹת פְּנִימִיּוֹת, וְחַיָּה יְחִידָה הֵם בְּחִינוֹת מַקִּיפִין.
And this is the concept of the flame that rests—meaning the aspect of surrounding lights which rest above in a surrounding manner.	וְזֶהוּ עִנְיַן בּוּצִינָא דְּשָׁרֵי, הַיְינוּ בְּחִינַת אוֹרוֹת הַמַּקִּיפִים שֶׁהֵם הַשּׁוֹרִים עַל גַּבֵּי בִּבְחִינַת מַקִּיף.
And even though the makif surrounds the whole body, still its essence and root are above the head.	וְאַף כִּי הַמַּקִּיף שׁוֹרֶה עַל כָּל הַגּוּף, מִכָּל מָקוֹם עִקָּרוֹ וְשָׁרְשׁוֹ הוּא עַל גַּבֵּי הָרֹאשׁ.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

Just as in the internal aspects—although the whole body is alive—still, the primary investment of life is in the head.	וּכְמוֹ בִּבְחִינַת הַפְּנִימִיּוּת, אַף כִּי כָּל הַגּוּף הוּא חַי, מִכָּל מָקוֹם עִקָּר הִתְלַבְּשׁוּת הַחַיּוּת הוּא בִּבְחִינַת הָרֹאשׁ.
Likewise in the aspect of the makif—even though it rests on the whole body, its root and essence rest above the head, which is the king of the limbs, as is known.	כֵּן בִּבְחִינַת הַמַּקִּיף, אַף כִּי הַמַּקִּיפִים שׁוֹרִים עַל כָּל הַגּוּף, מִכָּל מָקוֹם שָׁרְשָׁם וְעִקָּרָם שׁוֹרֶה עַל גַּבֵּי הָרֹאשׁ שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שְׁבָּאֵבָרִים כַּיָּדוּעַ.
Now the makifim: Chayah is the level of Chochmah, and Yechidah is the level of Keter, etc.	וְהִנֵּה הַמַּקִּיפִים: חַיָּה הוּא בְּחִינַת חָכְמָה, וְיִחִידָה הוּא בְּחִינַת כֶּתֶר כו'.
Accordingly, this Zohar passage may be interpreted together with the passage in Parshas Shelach as one: only that there it discusses the "power" whose root is in the level of Arich Anpin; and here it explains that the makifim of the person also have their root from there.	וְאִם כֵּן יִתְפָּרֵשׁ מַאֲמַר הַזֹּהַר הַזֶּה עִם הַמַּאֲמָר שֶׁבְּפַרְשַׁת שְׁלַח לְךָ כְּאֶחָד, רַק שֶׁשָּׁם מְדַבֵּר מֵעִנְיַן הַכֹּחַ שֶׁשָּׁרְשׁוֹ מִבְּחִינַת עַרִיךְ אַנְפִּין, וְכָאן מְבָאֵר שֶׁהַמַּקִּיפִים שֶׁל הָאָדָם גַּם כֵּן שָׁרְשָׁם מִשָּׁם כו'.
And the explanation of the matter is understood from what our Sages of blessed memory said: "My flock, My sustenance"—Israel sustains their Father in heaven.	וּבֵיאוּר הָעִנְיָן יוּבַן מִמַּה שֶׁאָמְרוּ רַז"ל רַעְיָתִי פַּרְנָסָתִי—יִשְׂרָאֵל מְפַרְנְסִין לַאֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם.
The matter of sustenance includes food and clothing. Food is the internal aspect; clothing is the surrounding aspect.	וְעִנְיַן הַפַּרְנָסָה כּוֹלֵל מָזוֹן וּלְבוּשׁ—שֶׁהַמָּזוֹן הוּא בְּחִינַת פְּנִימִיּוּת, וְהַלְּבוּשִׁים הֵם בְּחִינַת מַקִּיפִין.
As we observe: food enters internally—one eats, and the food becomes blood and gives life to all the limbs.	כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַמָּזוֹן הוּא בְּבְחִינַת פְּנִימִיּוּת—שֶׁאוֹכֵל וְנַעֲשֶׂה מִן הַמַּאֲכָל דָּם, וְנוֹתֵן חַיּוּת לְכָל הָאֵבָרִים.
But the clothing is makif—it surrounds all the limbs, etc.	אֲבָל הַלְּבוּשׁ הוּא בְּבְחִינַת מַקִּיף, וּמַקִּיף אֶת כָּל הָאֵבָרִים כו'.
And so too it is in divine service: food is Torah, which is internal, as it is written: "Your Torah is within my innards," which is the inner aspect of influence.	וְכֵן יִוָּבֵן בַּעֲבוֹדָה—שֶׁבְּחִינַת מָזוֹן הוּא הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּבְחִינַת פְּנִימִיּוּת, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי—שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנִימִיּוּת הַהַשְׁפָּעָה.
And therefore Torah is called "milk and honey," as it is written: "Honey and milk under your tongue," and as it says: "Ho, all who are thirsty, go to water"—Torah is called water, milk, and honey, etc.	וְלָכֵן נִקְרֵאת הַתּוֹרָה חָלָב וּדְבַשׁ, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ, וּכְתִיב הוֹי כָּל צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם—שֶׁנִּקְרֵאת מַיִם וְחָלָב וּדְבַשׁ כו'.
But the mitzvos are garments for the soul—through the garments of mitzvos the soul can attain divine comprehension in Gan Eden.	אֲבָל הַמִּצְוֹת הֵן לְבוּשִׁים לַנֶּפֶשׁ—שֶׁעַל יְדֵי לְבוּשֵׁי הַמִּצְוֹת תּוּכַל הַנֶּפֶשׁ לְהַשִּׂיג בְּגַן עֵדֶן הַשָּׂגַת אֱלֹקוּת.
And also through this it comes to become united in the "body of the King."	וְגַם עַל יְדֵי זֶה הִיא בָּאָה לְאִשְׁתָּאֲבָא בְּגוּפָא דְּמַלְכָּא.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

Thus, the two aspects—internal and makif—are Torah and mitzvos. Through them, the soul receives internal and surrounding lights.	וְנִמְצָא שֶׁב' בְּחִינוֹת מַקִּיפִין וּפְנִימִיּוּת הֵם בְּחִינוֹת תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁעַל יְדֵיהֶם בָּא לַנֶּפֶשׁ בְּחִינַת פְּנִימִיּוּת וּמַקִּיפִין.

קִיצּוּר

בַּזֹּהַר פֵּירֵשׁ יִגְדַּל נָא כֹּחַ הַיְינוּ מִבְּחִינַת עַרִיךְ אַנְפִּין סוֹד דְּקֻדָּא סָכִיפָא, כִּי אֲד' מִי הַיְינוּ בְּחִינַת שֵׁם אֲד' שֶׁבְּבִינָה—יַעֲמוֹד כְּמוֹ תּוֹלֶה, אֲבָל מִבְּחִינַת עַק אֲנִי נִמְשֶׁכֶת סְלִיחַת הָעָוֹן. פֵּירוּשׁ שֶׁזֶּהוּ עִנְיָן בּוּצִינָא דְּנְהוֹרָא דְּשָׁרֵי עַל רֵישָׁא—הַיְינוּ בְּחִינַת מַקִּיפִין חַיָּה יְחִידָה. וְיוּבַן עַל יְדֵי בְּחִינַת פַּרְנָסָתִי—תּוֹרָה וּמִצְוֹת כו', מַקִּיפִין וּפְנִימִיּוּת.

Summary:

In the Zohar, it explains that "May the power be magnified" refers to Arich Anpin (Sod DaKuda SaKeefa). For "Ado-nai, who" refers to the Name Ado-nai as it is in Binah—"shall stand" like one suspended in judgment. But from Arich Anpin flows full forgiveness of sin. The concept of "the flame of light resting on the head" is the aspect of makifim, Chayah and Yechidah. This is understood through the concept of "My sustenance"—Torah and mitzvos, internal and surrounding.

(ה)

In Zohar, Volume 3, Parshas Ha'azinu, in the passage *Metzcha deGulgulta* (p. 295b): "And now, may the power of Ado-nai be magnified"—what is the 'power of Ado-nai'? That is called the 'Holy Mazal,' the most hidden of all that is hidden; this is the strength, and this illumination depends upon the mazalos."	בְּזָח"ג פ' הַאֲזִינוּ בְּד"ה מִצְחָא דְּגוּלְגַּלְתָּא דַף [רצ"ה ע"ב], וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד'—מַאן כֹּחַ אֲד'? דְּהַהוּא אִקָּרֵי מַזְלָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, דְּחֵילָא דָּא וּנְהִירִין דָּא מִמַּזְלֵיהּ תָּלֵי.
And the matter is as follows: Behold, it is known that not all of the soul is enclothed in the body, rather only a ray from the soul is enclothed in the body, and the entirety of the soul remains in the aspect of makif (surrounding light).	וְהָעִנְיָן הוּא, דְּהִנֵּה נוֹדַע שֶׁלֹּא כָּל הַנְּשָׁמָה מְלוּבֶּשֶׁת בַּגּוּף, כִּי אִם רַק הָאָרָה מִן הַנְּשָׁמָה מִתְלַבֶּשֶׁת בַּגּוּף, וְכָל הַנְּשָׁמָה נִשְׁאָרָה בִּבְחִינַת מַקִּיף.
And this is what our Sages said on the verse "And the men who were with him did not see the vision… but a great dread fell upon them" (Daniel). And our Sages said: Even though *he* did not see—his mazal saw.	וְזֶהוּ שֶׁאָרְזוּ"ל עַל פָּסוּק וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ לֹא רָאוּ אֶת הַמַּרְאֶה... וּבְחַרְדָּה גְדוֹלָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם בְּדָנִיֵּאל, וְאָרְזוּ"ל אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ לָא חָזֵי מַזְלֵיהּ חָזֵי.
The explanation of "his mazal" is the aspect of the root and source of the soul as it is above; and this is called the aspect of makif—i.e., the surrounding level of Chayah and Yechidah, which are the primary essence of the soul.	שֶׁפֵּירוּשׁ מַזְלֵיהּ הוּא בְּחִינַת שֹׁרֶשׁ וּמָקוֹר הַנְּשָׁמָה כְּמוֹ שֶׁהִיא לְמַעְלָה, וְזוֹ הִיא הַנִּקְרֵאת בְּחִינַת מַקִּיף—הַיְינוּ בְּחִינַת מַקִּיפִין דְּחַיָּה יְחִידָה, שֶׁהֵם עִקַּר הַנְּשָׁמָה.
For the higher something is, the more life-force it includes. Thus, in the two surrounding levels of Chayah and Yechidah there is more than in the three internal levels of Nefesh, Ruach, and Neshamah.	כִּי כָּל הַגָּבוֹהַּ כּוֹלֵל חַיּוּת יוֹתֵר, וְנִמְצָא שֶׁבִּב' מַקִּיפִין דְּחַיָּה יְחִידָה יֵשׁ יוֹתֵר מִמַּה שֶׁנִּמְצָא בְּג' בְּחִינוֹת נַר"ן.
The three internal levels are only a ray from the essence of the soul, whereas its core lies in Chayah and Yechidah.	עַד שֶׁג' בְּחִינוֹת נַר"ן הֵם רַק הָאָרָה מֵעֶצֶם הַנְּשָׁמָה, וְעִיקָּרָהּ הוּא בְּבְחִינַת חַיָּה יְחִידָה כו'.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

And this is what the Zohar above says: "The holy mazal, Sod DaKuda SaKeefa"—that the level of mazal is the root and source of the soul which shines in the form of makif, etc.	וְזֶהוּ מַה שֶׁכָּתוּב בַּזֹּהַר הַנַּ"ל: מַזָּלָא קַדִּישָׁא סוֹד דְּקֻדָּא סָכִיפָא—שֶׁבְּחִינַת הַמַּזָּל הוּא שֹׁרֶשׁ וּמָקוֹר הַנְּשָׁמָה שֶׁמֵּאִירָה בִּבְחִינַת מַקִּיף כו'.
Now the main dwelling of the makifim is upon garments. Therefore, they said: One who puts on two garments at once—it causes forgetfulness.	וְהִנֵּה עִקַּר הַשְׁרָאַת הַמַּקִּיפִין הֵם עַל הַלְּבוּשִׁים, וְלָכֵן אָמְרוּ: הַלּוֹבֵשׁ שְׁנֵי לְבוּשִׁים כְּאֶחָד—קָשֶׁה לִשְׁכֵּחָה.
And the explanation in the writings of the Arizal is that since the makifim rest upon the garments, one must wear each garment separately so that the makif can rest upon it.	וּפֵירֵשׁ בִּכְתָבֵי הָאֲרִיז"ל שֶׁלְּהְיוֹת כִּי הַמַּקִּיפִים שׁוֹרִים עַל הַלְּבוּשִׁים, לָכֵן צְרִיכִין לִלְבֹּשׁ כָּל בֶּגֶד לְפֶרֶט עַצְמוֹ כְּדֵי שֶׁיִּשְׁרֶה עָלָיו הַמַּקִּיף.
But if one puts on two garments at once, there is no place for the makif to dwell.	מַה שֶּׁאֵין כֵּן כְּשֶׁלּוֹבֵשׁ ב' לְבוּשִׁים כְּאֶחָד—אָז אֵין מָקוֹם לְהַשְׁרָאַת הַמַּקִּיף.
The makif serves as protection—to guard the inner light so it will not depart, and also that the external forces not grasp onto it. As is known, the surrounding light blinds the eyes of the external forces.	וְהִנֵּה הַמַּקִּיף הוּא בְּחִינַת שְׁמִירָה, לִשְׁמוֹר אֶת הָאוֹר הַפְּנִימִי לְבִלְתִּי יִסְתַּלֵּק, וְגַם שֶׁלֹּא יֵאָחֲזוּ הַחִיצוֹנִים כַּנּוֹדָע שֶׁאוֹר הַמַּקִּיף מְסַמֵּא עֵינֵי הַחִיצוֹנִים.
With this, we understand the text: "You formed it, You created it, You blew it"—yet we still say afterward: "And You preserve it within me," for without preservation through the makif light, the inner light would depart from the body.	וּבָזֶה יוּבַן מַה שֶׁכָּתוּב: בָּרָאתָה יְצַרְתָּה נְפַחְתָּה, וְאַף עַל פִּי כֵן אוֹמְרִים אַחַר כָּךְ: וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי, כִּי לוּלֵא הַשְּׁמִירָה מִבְּחִינַת אוֹר הַמַּקִּיף—הֵיטֵב הָיָה מִסְתַּלֵּק הָאוֹר הַפְּנִימִי מִן הַגּוּף כו'.
And the primary sustaining of the inner light is from the makif.	וְעִיקָּר קִיּוּם הָאוֹר הַפְּנִימִי הוּא מִבְּחִינַת הַמַּקִּיף כו'.
And this is the concept that we place the tallis and tefillin before prayer—for the tefillin are one with the Shema, for both contain "Shema Yisrael" and "Hashem Echad."	וְזֶהוּ עִנְיַן שֶׁמְּנִיחִין טַלִּית וּתְפִילִין קֹדֶם הַתְּפִלָּה, כִּי עִנְיַן הַתְּפִילִין הֵם בְּחִינַת אֶחָד עִם קְרִיאַת שְׁמַע, כִּי בִּשְׁנֵיהֶם יֵשׁ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְה' אֶחָד.
Only that in tefillin it is written on parchment with ink, and in Shema it is said with the mouth.	רַק שֶׁבַּתְּפִילִין כּוֹתְבִים אֶחָד וְה' אֶחָד עַל קְלַף וּבְדְיוֹ, וּבְקְרִיאַת שְׁמַע קוֹרִין בַּפֶּה.
Meaning: in Shema it is internal—read with the mouth with inner intention; but the tefillin, placed on the head, are makif.	וְהַיְינוּ: שֶׁבְּקְרִיאַת שְׁמַע הוּא בְּחִינַת פְּנִימִיּוּת שֶׁקּוֹרֵא בַּפֶּה בְּבְחִינַת פְּנִימִיּוּת וּבְכַוָּנָה, מַה שֶּׁאֵין כֵּן בַּתְּפִילִין שֶׁלּוֹבֵשׁ אוֹתָם עַל גַּבֵּי הָרֹאשׁ בִּבְחִינַת אוֹר מַקִּיף.
The intent is to guard the inner light; therefore one wears them before Shema, so that when Shema is recited, the light is preserved.	וְהַמְּכַוֵּן הוּא כְּדֵי שֶׁיִּשְׁתַּמֵּר הָאוֹר הַפְּנִימִי, וְלָכֵן לוֹבְשִׁים אוֹתָם קֹדֶם קְרִיאַת שְׁמַע, כְּדֵי שֶׁכְּשֶׁיִּקְרְאוּ קְרִיאַת שְׁמַע יִשְׁתַּמֵּר הָאוֹר כו'.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' -תרכ"ו /1866

And the tallis is also a makif, as is known, that through these makifim the inner light is guarded.	וְהַטַּלִּית הוּא גַּם כֵּן מַקִּיף כַּנּוֹדָע, אֲשֶׁר עַל יְדֵי מַקִּיפִים אֵלּוּ יִשְׁתַּמֵּר הָאוֹר הַפְּנִימִי.
And one may say that the two makifim of tallis and tefillin are like the two makifim of Chayah and Yechidah; the tefillin are the aspect of Chayah, for "wisdom gives life."	וְאֶפְשָׁר לוֹמַר שֶׁב' מַקִּיפִים דְּטַלִּית וּתְפִילִין הֵם כְּמוֹ בָּאָדָם ב' מַקִּיפִים חַיָּה יְחִידָה, אֲשֶׁר הַתְּפִילִין הֵם בְּחִינַת חַיָּה, כִּי הַחָכְמָה תְּחַיֶּה.
And in tefillin, "they are holy"—this is the aspect of Chochmah (wisdom), as is known. And our Sages also said: "He who hangs his tefillin—his life shall hang."	וּבְתְּפִילִין הֵם קֹדֶשׁ—הוּא בְּחִינַת חָכְמָה כַּנּוֹדָע, וְגַם אָרְזוּ"ל הַתּוֹלֶה תְּפִילָיו יִתְלוּ חַיָּיו.
Thus, it is understood that the tefillin are in the aspect of Chayah, the aspect of Chochmah.	הֲרֵי מוּבָן שֶׁהַתְּפִילִין הֵם בְּחִינַת חַיָּה, בְּחִינַת חָכְמָה.
If so, the tallis is from the aspect of Kesser.	אִם כֵּן, הַטַּלִּית הוּא מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר כו'.
And even though the tallis is in Malchus, nonetheless, Malchus has its root in Kesser, etc.	וְהַגַּם שֶׁהַטַּלִּית הוּא בְּמַלְכוּת, אַךְ־עַל־פִּי־כֵן, הַמַּלְכוּת שָׁרְשָׁהּ מִן הַכֶּתֶר כו'.
And also because it surrounds and encompasses, etc.	וְגַם כִּי נְסוֹבֶ"בֶת וְתָבִיב סוֹבֵב כו'.

קִצּוּר

בַּזֹּהַר פֵּירֵשׁ שֶׁפֵּירוּשׁ יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' הֵינוּ בְּחִינַת מַזָּלָא, וְהַיְינוּ בְּחִינַת מַקִּיפִין שֶׁבַּנְּשָׁמָה :

וְהַשְׁרָאַת הַמַּקִּיפִין הִיא עַל הַלְּבוּשִׁים.

לָכֵן, הַלּוֹבֵשׁ שְׁנֵי לְבוּשִׁים כְּאֶחָד—קָשֶׁה לִשְׁכֵּחָה כו'.

וְזֶהוּ עִנְיַן וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי—שֶׁאוֹר הַמַּקִּיף שׁוֹמֵר אֶת הָאוֹר הַפְּנִימִי.

וְלָכֵן לוֹבְשִׁים טַלִּית וּתְפִילִין קֹדֶם הַתְּפִלָּה כְּדֵי לִשְׁמֹר אֶת הָאוֹר הַפְּנִימִי דִּקְרִיאַת שְׁמַע.

וְטַלִּית וּתְפִילִין הֵם כְּמוֹ שְׁנֵי מַקִּיפִין דְּחַיָּה יְחִידָה כו'.

Summary:

In the Zohar it is explained that the phrase "May the power of Ado-nai be magnified" refers to the level of mazal, which is the level of the makifim (surrounding lights) within the soul.

And the indwelling of the makifim is upon the garments.

Therefore, one who wears two garments as one—it causes forgetfulness, etc.

And this is the meaning of "And You preserve it within me"—that the makif light guards the internal light.

Therefore, we wear tallis and tefillin before prayer, in order to guard the internal light of Shema.

And the tallis and tefillin are like the two makifim of Chayah and Yechidah, etc.

(ו)

In Yalkut Parshas Va'eschanan, remez Tav-Tav-Yud-Daled: "And Your greatness" — this is the attribute of Your goodness, as it is said: "And now, may the power of Ado-nai be magnified."	בְּיַלְקוּט פָּרָשַׁת וָאֶתְחַנַּן רֶמֶז תת"י"ד: וְאֶת גָּדְלְךָ—זֹאת מִדַּת טוּבְךָ, שֶׁנֶּאֱמַר וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי כו'.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' -תרכ"ו /1866

And in Yalkut on Iyov, remez Tav-Tav-Kuf-Zayin, on the verse "and purify hands," "he will increase strength"—this is Moshe, who strengthens power and might, as it is said: "And now, may the power of Ado-nai be magnified."	וּבְיַלְקוּט אִיּוֹב רֶמֶז תת"קז עַל פָּסוּק וְטָהֵר יָדַיִם יוֹסִיף אוֹמֶץ—זֶה מֹשֶׁה, שֶׁהוּא מַעֲצִים כֹּחַ וּגְבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר 'וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי כו'.
And the matter can be explained based on the known principle that Chessed and Gevurah are the two "hands," the aspect of the right and left lines, etc.	וְהָעִנְיָן יֵשׁ לְבָאֵר עַל פִּי מַה שֶּׁנּוֹדַע כִּי חֶסֶד וּגְבוּרָה הֵם ב' יָדוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת קַו הַיָּמִין וְקַו הַשְּׂמֹאל כו'.
Now, to increase strength and might — in the attribute of Chessed this occurs by drawing from the aspect of "Rav Tuvcha" (Your great goodness), for the attribute of Chessed is to bestow goodness, and through drawing from Rav Tuvcha, strength and might are added to Chessed.	וְהִנֵּה בְּכְדֵי לְהוֹסִיף כֹּחַ וּגְבוּרָה, הִנֵּה בְּמִדַּת הַחֶסֶד הוּא עַל יְדֵי שֶׁמַּמְשִׁיךְ מִבְּחִינַת רַב טוּבְךָ, כִּי בְּחִינַת הַחֶסֶד הוּא לְהַשְׁפִּיעַ בְּחִינַת הַטּוֹב, וְעַל יְדֵי הַהַמְשָׁכָה מִבְּחִינַת רַב טוּבְךָ, עַל יְדֵי זֶה נִתְּוֹסֵף אוֹמֶץ וּגְבוּרָה בְּמִדַּת הַחֶסֶד כו'.
And through drawing from Gevurah of Arich Anpin, strength is added in the Gevurah within the order of hishtalshelus (emanation).	וְעַל יְדֵי הַהַמְשָׁכָה מִבְּחִינַת גְּבוּרָה דְּאַרִיךְ אַנְפִּין נִתְּוֹסֵף גְּבוּרָה בְּבְחִינַת הַגְּבוּרָה שֶׁבְּסֵדֶר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוּת.
And this is through "And now, may the power of Ado-nai be magnified," which is from the level of Kesser, as mentioned above.	וְזֶהוּ עַל יְדֵי וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי, שֶׁהוּא מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר כַּנַ"ל.
Through this, i.e., what is drawn from Arich Anpin—which is the two hands—there is added strength and might in Chessed and Gevurah of Atzilus, etc.	וְעַל יְדֵי זֶה, הַיְנוּ שֶׁנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינַת אַרִיךְ אַנְפִּין, שֶׁהֵם ב' יָדוֹת, עַל יְדֵי זֶה נִתְּוֹסֵף כֹּחַ וָעוֹז בְּבְחִינַת חו"ג דַּאֲצִילוּת כו'.
And this is specifically through Moshe, because his source is from Yesod of Imma. Therefore, it is through him that the drawing from Kesser can occur.	וְזֶהוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה דַּוְקָא, כִּי לִהְיוֹתוֹ מִבְּחִינַת יְסוֹד אִמָּא, לָכֵן עַל יָדוֹ יָכוֹל לִהְיוֹת הַהַמְשָׁכָה מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר כו'.
Therefore, "And purify hands, he will increase strength"—this is [Moshe]; meaning, to draw from "pure hands," the hands of Arich Anpin, by which strength is increased in Chessed and Gevurah of Atzilus—this is specifically through Moshe, for the above reason.	וְלָכֵן וְטָהֵר יָדַיִם יוֹסִיף אוֹמֶץ—זֶה *[מֹשֶׁה]*, פֵּירוּשׁ שֶׁכְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ מִבְּחִינַת טָהוֹר יָדַיִם שֶׁהֵם יָדוֹת דְּאַרִיךְ אַנְפִּין, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יוֹסִיף אוֹמֶץ בְּחו"ג דַּאֲצִילוּת—הִנֵּה זֶהוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה דַּוְקָא, מִטַּעַם הַנַּ"ל כו'.
And behold, these levels of the "hands" were revealed at the splitting of the sea (Kriyas Yam Suf), and through this, the sea turned to dry land.	וְהִנֵּה בְּחִינַת יָדַיִם אֵלּוּ נִתְגַּלּוּ בְּעֵת קְרִיעַת יַם סוּף, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשָׂה הַיָּם לְיַבָּשָׁה.
As it says at Kriyas Yam Suf: "And Israel saw the great hand"—this refers to the hand of Arich Anpin.	וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּקְרִיעַת יַם סוּף: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה—שֶׁהוּא בְּחִינַת יָד דְּאַרִיךְ אַנְפִּין.
And since it is above the order of Hishtalshelus, as it is said: "Why do you cry to Me?"—and our Sages said in the Zohar: "The matter depends on Atikah."	וּלְהִיוֹתוֹ לְמַעְלָה מֵהִשְׁתַּלְשְׁלוּת, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב מַה תִּצְעַק אֵלַי, וְאָמְרוּ רַז"ל בַּזֹּהַר: בְּעָתִיקָא תָּלְיָא מִלְּתָא.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

Therefore, the sea turned to dry land—because when the level above Hishtalshelus is revealed, the order of Hishtalshelus is changed, and the sea becomes dry land.	לָכֵן נֶהְפַּךְ הַיָּם לְיַבָּשָׁה—שֶׁכְּשֶׁנִּתְגַּלָּה בְּחִינָה שֶׁלְּמַעְלָה מֵהִשְׁתַּלְשְׁלוּת, אָז נִשְׁתַּנּוּ סִדְרֵי הַהִשְׁתַּלְשְׁלוּת וְנַעֲשָׂה הַיָּם יַבָּשָׁה.
Therefore, it is said twice "Your right hand, Hashem," corresponding to the two "hands."	וְלָכֵן נֶאֱמַר פַּעֲמַיִם יְמִינְךָ ה' נֶגֶד ב' יָדוֹת.
And because there is no "left" in this Atikah, therefore it says twice "right."	וּלְהְיוֹת כִּי לֵית שְׂמָאלָא בְּהַאי עַתִּיקָא, לָכֵן אָמְרוּ ב' פְּעָמִים יְמִין כו'.
And this is what is written: "And Israel saw the great hand"—that it is from the level of the hands of Arich Anpin.	וְעַל זֶה נֶאֱמַר: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה—שֶׁהוּא מִבְּחִינַת יָדַיִם דְּאַרִיךְ אַנְפִּין.
And regarding this level of the hand it says by Aharon: "And Aharon lifted his hand and blessed them"—it says *his hand* (singular), for there is no left there, and this refers to the hands of Arich Anpin as above, etc.	וְעַל בְּחִינַת יָד זוֹ נֶאֱמַר בְּאַהֲרֹן: וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ וַיְבָרְכֵם—יָדוֹ כְּתִיב, כִּי לֵית שְׂמָאלָא כו', וְהַיְנוּ מִבְּחִינַת יָדַיִם דְּאַרִיךְ אַנְפִּין הַנַּ"ל כו'.
And with this will be understood what the Shelah explained in the discourse on the Zohar (Vol. I, Dan-Nun-Heh amud alef) on the verse "And now may the power [of Ado-nai] be magnified": that what I pray for is that the power of Ado-nai be strengthened—that is, that the attribute of Mercy overpower the attribute of Judgment.	וּבָזֶה יוּבַן מַה שֶּׁפֵּירֵשׁ בְּשֶׁלָּ"ה בְּמַאֲמָר ז' דַּ"ן נ"ה א' עַל פָּסוּק וְעַתָּה יִגְדַּל נָא—מַה שֶּׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל שֶׁיְּגַבֵּר כֹּחַ אֲ-דֹנָי, הַיְנוּ שֶׁיְּגַבֵּר מִדַּת הָרַחֲמִים עַל מִדַּת הַדִּין.
And this is because the drawing comes from the level of Kesser, where there is pure mercy. Therefore, through this is drawn mercy to sweeten the judgment of the name Ado-nai.	וְהַיְנוּ לִהְיוֹת הַהַמְשָׁכָה בָּאָה מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר, אֲשֶׁר שָׁם הוּא רַחֲמִים פְּשׁוּטִים, לָכֵן עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ הָרַחֲמִים לְהָמְתִּיק הַדִּין דְּשֵׁם אֲ-דֹנָי.
And this is the alef of the name Ado-nai—for Ado-nai is Alef–Din (the letter Alef, which is mercy, over the name Din).	וְזֶהוּ אֶל"ף דְּשֵׁם אֲ-דֹנָי, כִּי אֲ-דֹנָי הוּא אֶל"ף–דִּין.
And this means that the level of the Alef sweetens the Din (judgment) of the name Ado-nai, so that the Gevuros (judgments) are sweetened.	וְהַיְנוּ שֶׁבְּחִינַת הָאֶל"ף הוּא מְמַתֵּק הַדִּין דְּשֵׁם אֲ-דֹנָי, לִהְיוֹת גְּבוּרוֹת מְמוּתָקוֹת.
"And now, may the power of Ado-nai be magnified" — this means: the power of Ado-nai is the level of the Alef which sweetens the Din of the name Ado-nai, etc.	וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי פֵּירוּשׁ: כֹּחַ אֲ-דֹנָי הַיְנוּ בְּחִינַת הָאֶל"ף הַמְמַתֵּק הַדִּין דְּשֵׁם אֲ-דֹנָי כו'.
See in the Siddur, in Sha'ar Rosh HaShanah, on the discourse "Ado-nai, open my lips," etc.	ע' בְּסִידּוּר בְּשַׁעַר ר"ה בְּדִ"ה אֲ-דֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח כו'.
And in the book *Vavei HaAmudim*, chapter 19, it is written that the name Havayah has ten letters, as corresponding to ten and ten of the hand (i.e., the palm), etc.	וּבְסֵפֶר וָוֵי הָעַמּוּדִים פֶּרֶק י"ט דַּף ר"ח ג' כָּתוּב שֶׁשֵּׁם הוי"ה אוֹתִיּוֹתָיו עֲשָׂרָה, ע"ש עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף כו'.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אָד' -תרכ"ו /1866

And with the milui of the milui, they are chaf-ches (28), in the secret of "And now, may the power of Ado-nai be magnified."	וְעִם מִילּוּי דְּמִילּוּי הֵם ך"ח, בְּסוֹד וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי.
And it seems to me that in the end of the maamar "Kol Dodi," it speaks about the milui of the Hei which extends from a higher level; and similarly here one can say that the level of the name Havayah is Tiferes of Ze'eir Anpin,	וְכַמְּדוּמֶה לִי שֶׁבְּדִ"ה קוֹל דּוֹדִי בְּסוֹפוֹ לְעִנְיַן מִילּוּי הֵ"א שֶׁנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינָה יְתוֹמֵר גְּדוֹלָה, וּכְמוֹ כֵן יֵשׁ לוֹמַר כָּאן שֶׁבְּחִינַת שֵׁם הוי"ה הוּא תִּפְאֶרֶת דְּזְעֵיר אַנְפִּין,
but when it is with the milui of milui, it indicates that it is drawn from the level of Arich Anpin, etc.	אֲבָל כְּשֶׁהוּא עִם מִילּוּי דְּמִילּוּי—הוּא הוֹרָאָה שֶׁנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינַת אֲרִיךְ אַנְפִּין כו'.
And see in *Sefer Eliyah Rabbah*, Part I, chapter 18 and paragraph 209.	וְע' בְּסֵפֶר אֵלִיָּה רַבָּה ח"א פֶּרֶק י"ח וּפִסְקָא ר"ט.
In *Yalkut Chadash*, Teshuvah, siman 93, on the words of our Sages: "Whoever answers Amen, Yehei Shmei Rabbah with all his strength, they tear up his decree of seventy years."	בְּיַלְקוּט חָדָשׁ, תְּשׁוּבָה, סִימָן צ"ג עַל מַאֲמַר רַז"ל: כָּל הָעוֹנֶה אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא בְּכָל כֹּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גְּזַר דִּינוֹ שֶׁל שִׁבְעִים שָׁנָה.
For behold, at the time when Chessed and Gevurah are integrated with each other, the world is tempered with Chessed and Mercy, and no nation is able to dominate Israel,	כִּי הִנֵּה בִּשְׁעָה שֶׁהַחֶסֶד וְהַגְּבוּרָה נִכְלָלִים זֶה בָּזֶה, אָז הָעוֹלָם מְמוּזָג בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאֵין שׁוּם אוּמָּה יְכוֹלָה לִשְׁלוֹט עַל יִשְׂרָאֵל,
for this integration indicates a complete unification.	לְפִי שֶׁכְּלָלוּת זֶה מוֹרֶה עַל יִחוּד גָּמוּר.
And behold, Chessed is the fourteen joints of the right hand, which are the fourteen letters of the three names Havayah Elokeinu Havayah.	וְהִנֵּה חֶסֶד הוּא י"ד פַּרְקִין דְּיָד יְמִין, וְהֵם י"ד אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁלוֹשָׁה שֵׁמוֹת: הוי"ה אֱלֹקֵינוּ הוי"ה.
And the fourteen joints of the left hand are their kinuy (appellations), which are Kuzav in Mochsaz Kuzav.	וְי"ד פַּרְקִין דְּיָד שְׂמֹאל הֵם הַכִּינוּי שֶׁלָּהֶם: כּוּז"וּ בְּמוֹכְס"ז כּוּז"וּ.
When they unite together, they are chaf-ches (28), and this is: "And now, may the power of Ado-nai be magnified."	כְּשֶׁמִּתְחַבְּרִים יַחַד—הֵם ך"ח, וְזֶהוּ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי.
But at the time of the destruction, "they went without strength."	וּבִשְׁעַת הַחֻרְבָּן: וַיֵּלְכוּ בְּלִי כֹחַ.
And through [saying] Amen Yehei Shmei Rabbah with all his strength, one connects the head and the will, etc.	וְעַל יְדֵי אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא בְּכָל כֹּחוֹ—מְחַבֵּר הָרֵישׁ וְהָרָצוֹן כו'.
And this is as explained above: that the level of "may the power of Ado-nai be magnified" is the drawing from the level of Kesser, etc.	וְהַיְנוּ כַּנַּ"ל שֶׁבְּחִינַת יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי הַיְנוּ הַהַמְשָׁכָה מִבְּחִינַת הַכֶּתֶר כו'.

[NOTE: Summary

The central phrase "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲ-דֹנָי" is revealed as a plea for the manifestation of G-d's supernal compassion—His **Kesser**, the crown above all Sefirot, particularly in its attribute of **Arich Anpin** (long-suffering patience). The discourse explains that this level is the only source from which complete forgiveness and sweetening of Din (judgment) can emerge.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד' -תרכ"ו /1866

The *"כֹּחַ אֲ-דֹנָי"*—"power of Ado-nai"—is interpreted not as might, but as the **Alef** of the Divine name Adnai, the aspect that sweetens the judgment (represented by the remaining letters). This sweetening happens through the illumination of *Atik Yomin*, the innermost level of Kesser, which is beyond all contraction and thus untouched by sin. While Bina can only suspend judgment (מי יעמוד), Kesser can completely nullify it.

The discourse draws parallels between **inner and surrounding soul-lights** (Naran vs. Chaya and Yechida) and how the surrounding lights descend from this same lofty level—**Mazel**, the hidden source of each soul that perceives what the body does not. These surrounding lights rest on the **garments** (mitzvot), which is why the garments are essential for guarding and maintaining inner vitality. Thus, tefillin and tallis (ToT) are worn before Shema: they anchor the higher lights before the revelation of internal kavana.

Moshe, as the channel of Daas and Yesod, is the one who can draw down from this highest level. He "strengthens" the Divine attributes of Chessed and Gevurah by extending the influence of Kesser down into Atzilus, empowering the Divine *Yad* (hand) revealed at the splitting of the sea. This power is what transforms Din into Rachamim.

Ultimately, the *Amein Yehei Shmei Rabbah* recited with **all one's strength** taps into this same force, unifying right and left (Chessed and Gevurah), drawing down the "twenty-eight" powers (Yad-Yad, i.e., Chaf-Chet), and sweetening the judgments sealed for 70 years.

Practical Takeaway

Every act of **mitzvah**—especially prayer and wearing tefillin/tallis—functions not only as symbolic but metaphysical: they draw down transcendent energies, especially **makifim**, which *preserve and protect* the soul's inner light.

When saying *Amein Yehei Shmei Rabbah*, concentrate with **your full strength**—intellectually and emotionally—for it literally tears apart severe decrees by invoking the highest compassion from Kesser.

When facing inner or outer judgment, do not rely on mere logic or restraint (*Bina*); instead, reach for the **radical compassion** embedded in the essence of G-dliness above reason.

Chassidic Story

During a time of governmental oppression in Russia, a delegation of Chassidim traveled to Lubavitch to seek guidance from **the Rebbe Maharash**. The danger was real—an edict that threatened the community's ability to teach Torah and keep Shabbos. The Chassidim entered the Rebbe's room filled with dread and legal documents.

The Maharash listened briefly and then abruptly stood, walked to the window, and looked upward silently for several minutes. He turned back and said:

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

1866/ תרכ"ו- וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲד'

"There is a storm above. But it is only a storm of Gevurah. We must draw the light from beyond the storm. We must awaken the 'Yigdal Koach.'"

He advised the Chassidim to gather Jews in synagogues across Russia and cry out *Amein Yehei Shmei Rabbah* with all their might. They followed his instructions. Shortly after, the decree was repealed, inexplicably.

The Rebbe later explained that *"Just as Moshe tore through nature at the sea by reaching beyond, so too can the Jews of every generation nullify decrees by stirring the deepest compassion, when they unify heaven and earth with sincerity and strength."*

Source: This story was recounted by Reb Yosef Yitzchak Schneersohn, the Frierdiker Rebbe, based on oral testimony from the Maharash's secretary, Reb Chaim Ber, in *Sefer HaSichos 5705*.
END NOTE]